

LUS

en film af
Anette Pilmark
og Per Schultz

Alle kan få lus

Alle kan komme

af med dem igen

LUS. 22 min., 16 mm, farve. Danmark, 1983. Produceret for Statens Filmcentral af Ebbe Preisler Film/TV. Instruktør: Anette Pilmark. Manuskript: Anette Pilmark og Per Schultz. Kamera: Bodil Trier. Tone: Troels Orland. Klip: Lars Brydesen. Indspilningsleder: Finn Clausen. Script: Cæcilia Holbek. Kameraassistent: Birger Bohm. Lys og grip: Svend Bregenborg. Medvirkende: Julie Find, Jesper Bredgaard, Anna Emilie Graae, Ivan Harsløf, Jonas Preisler, Børnehaven Brydes allé 44, Iben Wurbs, Gunnvor Bjerre.

LUS

en film af Anette Pilmark
og Per Schultz

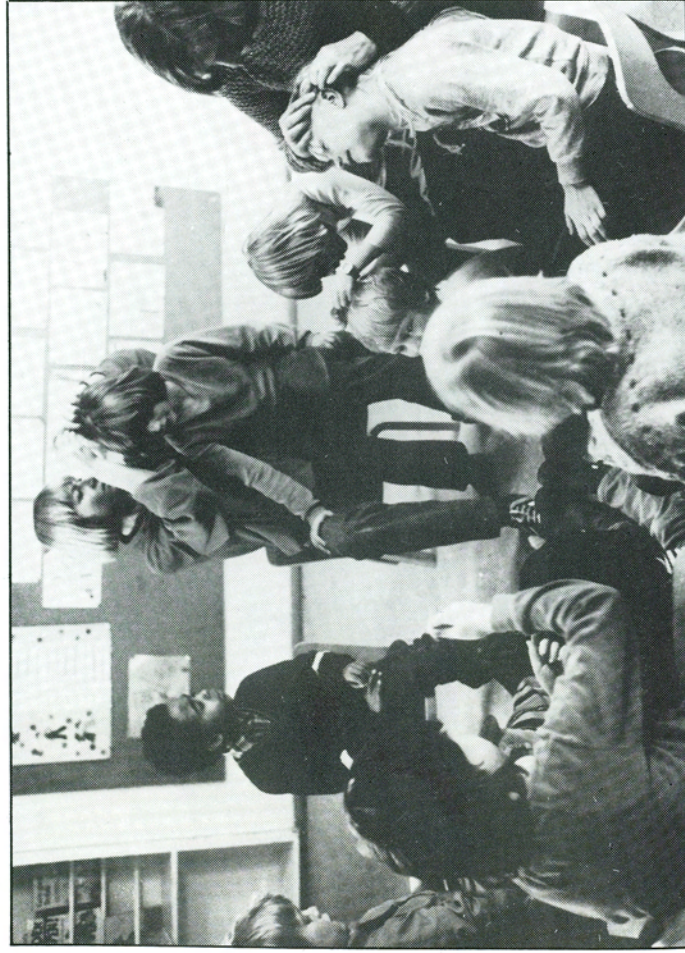
Filmen handler om den 6½-årige Lisa. Om den dag, da det bliver opdaget at hun har fået lus. Den viser, hvordan hendes omgivelser reagerer. Hendes kammerater, som synes at det både er ulækkert men også lidt spændende. De voksne, som bare synes, at det er noget svineri.

Men filmen handler også om søskende, og om at føle ansvar for og hjælpe hinanden.

Den henvender sig til børn i alderen fra 5 til 10 år, men kan i lige så høj grad bruges som oplæg til diskussion for voksne (forældre og pædagoger) i daginstitutioner og skoler.

Det er ikke filmens ærinde at bringe oplysninger om lus, hvordan man får dem, og hvordan man kommer af med dem, og hvordan de lever, men at prikke til især de voksnes fordomme og dermed skabe åbenhed omkring problemet.

I forbindelse med visning af filmen anbefales det derfor at anskaffe materiale med faktiske oplysninger om lus, f.eks. hos Komiteen for Sundhedsoplysning.

VIL DU SE MINE LUS? – når filmen vises for børn.

Man bliver da ikke anderledes, fordi man har fået lus? Eller gør man?

Sådan kan andre menneskers reaktioner godt få en til at føle.

Uvidenhed og ubetænksomhed hos voksne kan få et problem, som det at have lus, til at fylde alt for meget hos et barn. »I gamle dage havde næsten alle lus« fortæller vi vores børn, og griner og væmmes lidt sammen med dem.

Når børn idag får lus, og det er der efterhånden mange der får, er der ikke meget grin, men til gengæld megen væmmelse. Måske er det allerværste, at det ikke er noget, man taler om. Mange tier problemet ihjel, synes det er for flovt, lader måske som om, at problemet slet ikke eksisterer og forhindrer dermed at det løses.

Filmen om Lisa og hendes lus skildrer forskellige reaktioner hos både børn og voksne og kan forhåbentlig være med til at afmystificere fænomenet og give lejlighed til at tale om det.

Når man har erkendt problemet kan man også gøre noget ved det. Og det skal man.

Der er ikke noget sjovt i at have lus, de skal simpelthen fjernes.

Når I efter filmen taler med børnene, vil jeg foreslå, at I f.eks. ser nærmere på de forskellige reaktioner I er stødt på undervejs i filmen.

hos børnene i børnehaven

- Bjarne, Lisas bror
- Bjarnes kammerater
- Søsser og hendes mor
- Lisas mor
- grillmanden
- damen på apoteket

Filmen lægger også vægt på at skildre forskellige sider af et søskenforhold, de gode situationer og de mindre gode. Jeg håber, at I også kan bruge det til samtaler med børnene om deres egne oplevelser med evt. søskende.

SÅDAN NOGET SVINERI! – når filmen vises for voksne.

I filmen om Lisa er de fleste voksne skildret lidt karikeret. Det er de, fordi jeg tror, at vi indimellem opleves sådan af vore egne og andres børn. Måske fordi vi ikke altid orker at forklare os, og dermed kommer til at virke lidt firkantede og mærkelige.

Vi gør os måske ikke altid klart, at vi på den måde kommer til at overføre vores egne opfattelser og fordomme om f.eks. lus til vores børn.

Med denne film håber jeg at kunne pirke lidt til jeres opfattelse af et »flovt« problem.

God fornøjelse
Mange hilsner

Anette Pilmark

